

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

جمعی از کمونیست های انقلابی – ایران
۰۱ می ۲۰۲۵

زنده باد اول ماه می:

تنها راه رهائی بشریت رهبری پرولتاریای انقلابی است

امسال در شرایطی اول ماه می فرا می رسد که تضاد توده های تحتانی مردم جهان و سلاطین سرمایه امپریالیستی در شدیدترین و عمیق ترین دوره خود در چند دهه اخیر قرار دارد. در همان حال حدت و شدت تضاد و رقابت میان بلوک های امپریالیستی برای کسب سود بیشتر و استثمار شدیدتر توده های مردم نیز به مرز خطرناکی رسیده است. کارگران و زحمتکشان بار سختی های این جهان بحران زده را بر دوش می کشند. در چنین شرایطی در اول ماه می کارگران و زحمتکشان پرچم سرخ خود را برای نمایشی از قدرت و اتحاد در سراسر جهان به اهتزاز در می آورند تا نشان دهند که تاریخ مبارزاتی خود را فراموش نکرده و هرگز امید و هدف خود را از دست نداده و نخواهند داد. مبارزات افتخار آمیز پرولتاریا در طول تاریخ و حماسه ها و درس های مبارزاتی شان، الهام بخش مبارزات امروز و فردای این طبقه در خدمت به عملی کردن هدف سرنوشتی سرمایه داری و کسب قدرت سیاسی و مارش تاریخی به سمت جامعه ای بدون ستم و استثمار خواهد بود.

در حالی اول ماه می فرا می رسد که ارتجاع اسلامی حاکم در ایران در راستای اجرای اوامر نهادهای امپریالیستی، استثمار هر چه بیشتر کارگران و زحمتکشان جامعه را با دست اندازی بر منابع و ثروت های متعلق به توده ها و برای بالا بردن سود، مزد کارگران را به حد مرگ رسانده است. سرمایه داران نظامی-امنیتی با قدرت قهری دولتی تمامی شریان های اقتصادی و سیاسی کشور را تحت کنترل گرفته تا بتوانند از آنها برای سرکوب مردم و مبارزات آنها استفاده کنند.

انفجار مرگبار در یکی از اسکله های بندرعباس و کشته شدن بیش از ۴۰ نفر و مجروح شدن بیش از هزار نفر که اکثریت وسیع آنان را کارگران و زحمتکشان تشکیل می دهد، نشان از جنایت و ستم دیگری علیه زحمتکشان دارد. این انفجار مرگبار مردم را در سوگ فرو برده و در همان حال خشم ها را برافروخته است.

هر عاملی دلیل این انفجار کشته شده باشد، چه خرابکاری خارجی، چه داخلی و یا یک تصادف، این مردم و به ویژه طبقه کارگر و زحمتکش است که قربانی می شود، چرا که هر سیاست ارتجاعی و هر جنایتی به قیمت جان و مال آنان تمام می شود و زندگی آنان را در ورطه نابودی قرار می دهد. جای تردیدی وجود ندارد که این رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی است که مسؤول این فاجعه و مرگ و مجروح شدن توده های مردم است. در حالی که رژیم منابع و

معادن و ثروت های تولید شده توسط کارگران را به صورت دست و دلبازانه در راه حفظ قدرت خود و در راه های تقویت دستگاه های سرکوب و نفوذ منطقه ای هزینه می کند، جان کارگران و زحمتکشان بی ارزش به حساب می آید و اینگونه است که ۴۰ نفر در بندرعباس می سوزند، ۶۰ کارگر در انفجار معدن طبرس جان خود را از دست می دهند و ۷ کارگر در معدن زغال سنگ مهماندویه زیر آوار می مانند ... و زندگی خانواده های شان متلاشی می شود.

در ایران هر ماه نزدیک به ۲۰۰ زحمتکش در اثر سوانح کاری کشته می شوند. مسأله صرفاً اقدامات پیش گیرانه نیست بلکه مکانیزم ها و محرکهای نظام سرمایه داری برای کسب حداکثر سود است که تمامی تلاشهای خود را انجام می دهد تا هزینه را به حداقل و سود را به حداکثر برساند. همانگونه که قوانین جمهوری اسلامی اجازه قتل زنان را بدون عواقب جدی برای قاتل تضمین نموده، در ارتباط با قتل زحمتکشان در حین کار، کارفرمایان را نیز مستقیم و غیر مستقیم حمایت می کند. از این جهت جان زحمتکشان و خانواده های آنها برای کارفرمایان نه تنها ارزشی ندارد بلکه ادامه وضعیت خطرناک، سودهای کلانی را برای کارفرمایان ایجاد می کند.

اما مبارزات وسیع جامعه در هشت سال گذشته در عرصه های سیاسی و اقتصادی در پاسخ به ستم ها و این استثمار تشدید یافته بوده است. مبارزاتی که هسته اصلی آن را توده های زحمتکش جامعه، از نسل طبقه کارگر تشکیل داده اند و این مبارزات در خیزش انقلابی ۱۴۰۱ با شرکت و مبارزه وسیع زنان علیه جمهوری اسلامی برای اولین بار پیوند خورد، برای اولین بار در تاریخ زنان به صورت فوق العاده وسیع و گسترده ای در این جنبش مبارزاتی نقش ایفاء کردند و با شجاعت، پی گیری و رادیکالیسم نهفته در درون خود بی باکانه به کاخ ظلم و ستم یورش بردند و ضربه مهلک دیگری را به مشروعیت و موجودیت جمهوری اسلامی وارد آوردند و گواهی شد براین که مبارزه رادیکال زنان در جامعه سرمایه داری از مؤلفه های مهم مبارزات پرولتری و انقلاب پرولتری است.

اما سیاست ها و عملکردهای ضد کارگری و ضد مردمی جمهوری اسلامی محصولی است از سیستم سرمایه داری جهانی، سیستمی که در یکی از شدیدترین بحران های سیاسی و اقتصادی خود به سر می برد و برای برون رفت از آن در پی ایجاد جنگ های نظامی و اقتصادی است تا از این طریق تغییراتی در ساختار سیاسی - اقتصادی حاکم را باعث شود. جنگ هایی که خطر مبدل شدن به یک جنگ جهانی را در بر دارد.

نئولیبرالیسم سرمایه انحصاری که در سال های دهه ۸۰ قرار بود به داد بحران جهان سرمایه داری برسد، با سرعت دادن به تمرکز هرچه بیشتر سرمایه های غول پیکر انحصاری در عرصه جهانی و شتاب بخشیدن به گلوبالیزاسیون اینک سخت به محدودیت های خود برخورد کرده است و به عاملی برای بحران های سرمایه های گنبدیده انحصاری امپریالیستی مبدل شده است که دیگر قابلیت ادامه ندارد. اینک ترمپ در تلاش است تا جهت حرکت گلوبالیزاسیون را برگرداند. اما موضوع اینجاست که راه برگشتی وجود ندارد. بحران سرمایه داری جهانی امپریالیستی، فاشیسم عربان طبقه حاکمه امپریالیسم امریکا و یا فاشیسم ترمپ را تولید کرده است فاشیسمی که به سرعت اروپا و سراسر جهان را در می نوردد.

فاشیسمی که یکی از هولناک ترین کشتارهای عصر ما یعنی نسل کشی و پاکسازی ملی فلسطینیان در غزه را توسط صهیونیست با حمایت، دخالت و همکاری وسیع امپریالیسم امریکا و سایر امپریالیست های غربی آفریده است. نسل کشی فلسطینی ها در غزه به کشتار مستقیم بیش از ۵۰ هزار نفر و کشتار غیر مستقیم بیش از ۱۰۰ هزار نفر انجامیده که اکثریت وسیع آنان را زنان و کودکان و همچنین زحمتکش ترین و ستمدیده ترین ها تشکیل می دهند. این نسل کشی مسأله ای بی ربط به مردم ایران و دیگر مناطق نیست. این بخشی از یورش و تهاجم وحشیانه سرمایه امپریالیستی است برای تغییر و تحول در منطقه خاورمیانه، منطقه ای که تغییر و تحولاتش جهان را تحت تأثیر قرار می دهد و مسأله ای

است مربوط به طبقه کارگر و زحمتکشان جهان. این دلیلی است بر لزوم و ضرورت همبستگی و دفاع کارگران و زحمتکشان جهان از مردم غزه و مبارزه علیه این نسل کشی وحشیانه و جنایت کارانه صهیونیستی و امپریالیستی. فاشیسمی که در جهان با سرعت و با حمایت سرمایه داری امپریالیستی در همه جا در حال رشد است، نمود آن در ایران، گسترش بی سابقه افغان ستیزی می باشد. حملات فاشیستی که از جانب رژیم جمهوری اسلامی علیه مهاجران از افغانستان سازماندهی شده و توسط متحدینش سلطنت طلب ها گسترش یافته است به معنای حمله نژاد پرستانه به بخش تحتانی طبقه کارگر در ایران است، حمله ای بشدت ارتجاعی و غیر قابل قبول که باید بشدت علیه آن به مبارزه برخاست.

واقعیت این است که فاشیسم در حال رشد، جمهوری اسلامی را هار تر از قبل کرده است. این رژیم برای بقای عمر ننگین خود، برای کمرنگ کردن دستاوردهای خیزش های اخیر و تأثیراتی که بر فکر و عمل مردم بر جای گذاشته است و هم چنین به منظور ایجاد رعب و وحشت در جامعه به وسیع ترین اعدام ها به ویژه در بین ملل تحت ستم هم چون بلوچستان، کردستان و... دست زده است. اما مسأله اساسی در برابر تهاجم فاشیسم چه در ایران و چه در سراسر جهان، ادامه مبارزه انقلابی به رهبری پرولتاریای آگاه و متشکل با هدف به زیر کشیدن سلطه سرمایه داری جهانی از طریق انقلاب است. راه دیگری به جز به دست گرفتن مسئولیت رهائی بشریت از نظام سرمایه داری امپریالیستی توسط پرولتاریا موجود نیست. اول ماه می را به روز تجدید پیمان عهد با آرمان های رهائیبخش پرولتاریای انترناسیونالیست تبدیل نمائیم.

پیروز باد اول ماه مه روز جهانی کارگر

جمعی از کمونیست های انقلابی - ایران

اول ماه مه ۲۰۲۵ (۱۱ اردیبهشت-ثور- ۱۴۰۴)